

A4/8160

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT SZEGEDI LAPJA

I. évfolyam, 31. szám

Ara: 80 fillér

Hétfő, 1956. december 24.

Mellékletünk: az 1957. évi naptár | Történet az egyik csalóról

Karácsony, 1956

Nem elég boldog és vidám ez a karácsony. Lehetne több örömről, kevesebb bánatokról és teljesebb békességgel az embereknek. A kinyilatkoztatás, a jámbor óhaj, a szeretet és a megértés iránti passzív vágyakozás azonban nem elégséges mindenhez. Mivel az életben és a társadalomban is szakadatlan a mozgás és az ellentétek harca, sőt két hónap óta éles és véres összeütközés zajlott le a teljesebb és igazabb szocializmust akaró dolgozó osztályok, valamint a kapitalizmus visszaállítására áhító kizsákmányolók csoportja között, kénytelenek vagyunk felzaklatott ideggyökkel, sok esetben fájdalmas emlékek nyomasztó hatása alatt, szűkölködve megülni a békesség és a szeretet ünnepét. Mert bizony ezer és ezer családból hiányzik most valaki, hiányzik a szeretett fiú, férj, vagy édes-apa, sok ember nyomorogni és fagyoskodni kénytelen a karácsonyfa alatt, ha egyáltalán van a háznál karácsonyfa.

Ugy kell most a nyugalom és a békesség, mint didergőnek a meleg ruha. Mégis el kell mondani: aki ma abszolút békességre vágyik és bibliai idézeteket ismét az általános felebaráti szeretetről — az ilyen ember a misztikumok és az álmok világában él, nem látja a valóságot, nyers valóságot. Nem látja, hogy ez a karácsony könnyen lehetett volna fasiszta pogromok, ellenforradalmi vérengzések és a börtönből kiszabadult bűnözők had garázdálkodásának rettenetes hétköznapja is, ha a forradalmi munkás-paraszt kormány nem ismeri fel idejében a népi államhatalmat fenyegető veszedelemet. Aki ábrándokba ringatja magát és a karácsonyi gyertyáscskák imbolgóját fényébe bámulva csodákra vár ahelyett, hogy cselekvő lépne fel a rendbontókkal, a békesség és a nyugalom tudatos megzavarásával szemben, lényegében árt a társadalomnak. A nyárspolgári búbánat, érzélgőség, tehetetlenség és közöny kerékkötője a szocialista kibontakozásnak, a békés és a félelemmentes élet megteremtésének.

„Békesség a földön a jóakarú embereknek” — éneklük ma a családok tiszta áhitattal a karácsonyfa körül. De sokan nem gondolnak arra, mennyi gonosz szándékú, rosszakaratú ember csatangol ma is a városban. Rémhírtérjesztők, fasiszta provokátorok, akik nem szeretik a békességet, a megelégedettséget, hanem nyomort, zűrzavart akarnak és a gyűlölködés magvát hintik szanaszét. Sokan jószándékkal mondják karácsonykor: „Minden ember az én felebarátom”. Közben nem veszik észre, hogy ez hazug, ámitó jelszó, s csak arra való, hogy elterelje a közfigyelmet a hatalomra törő egykori kizsákmányoló osztályok véres céljairól. Általános felebaráti szeretet? Vajon mit szeressen a dohos, férges lakásban vacogó fizikai, vagy szellemi munkás azokon, akik fűtött szobában laknak henyéve, dolog nélkül, de ugyanakkor sztrájkra uszítanak anarchiára, a nemzetahalál előkészítésére biztatnak?

A szeretet ünnepén sem adhatunk szerető csókot azoknak, akikről gúnyt, cinizmust, fenyegetést, gyűlöletet, sőt fegyveres támadást kapunk. Mondhatják és bizonyára mondják is elég sokan:

miért csak az ellenforradalomról beszélünk, hiszen az elmúlt hét-nyolc esztendő alatt, a magukat kommunistáknak valló országvezetők is népellenes tévelygéseket folytattak. Nem először hangoztatjuk, hogy elítéljük és megbélyegezzük a szocialista demokratizmus lábait, a marxizmus-leninizmus igaz eszméinek félremagyarázóit és megcsúfolóit, a szegénytelen bűnök elkövetőit, akik ellen jogosan háborodott fel és mozdult meg október 23-án az ország népe. Sem a Magyar Szocialista Munkáspárt, sem a munkás-paraszt kormány nem vállal semmiféle közösséget a levitézlett Rákosi-bandával, sőt a meghatározottabban elhatárolja magát tőle. Ma már világos azonban, hogy a szocializmusért aggó magyar nép elégedetlenségét és felháborodását nyomban megnyergelték és a maguk javára próbálták felhasználni az állig felfegyverzett, ugrásra készen álló és nyugati tőkés világ által finanszírozott ellenforradalmi erők. Ezeknek — bármennyire is álcázták magukat — az volt a céljuk, hogy megismételjék az 1919-es Tanácsköztársaság bukása utáni vérfürdőt, kiirtsák a kommunistákat és a velük rokonszenvezőket, majd utána ismét jogaiba ültessék a tőkés földbirtokos-uralmat.

Azért kell most a békesség ünnepén is az ellenforradalomról beszélnünk, mert nagyon reális volt a kizsákmányolás restaurációjának veszélye. A dolgozó tömegek jelentős része nem vette észre, hogy milyen galád terv készül ellene a nacionalista-soviniszta jelszavak, valamint az ájtatos, diplomatikusan megfogalmazott hercegprimási beszéd mögött. Rákosiék a szocializmus, a haza és a kommunista párt nevében sikasztották el a közjólét emelkedését és a legelemből demokratikus jogokat. Nem az ő érdemük, hanem a pártonkívüli és kommunista tömegeké, hogy hősiesség, bátorsággal és bátorsággal megalkotott, amely alkotásokra új, bürokratizmustól mentes gazdaságpolitikánkban nyugodtan építhetünk. Mindszenty és az egykori hitbizományok többi tulajdonosa, a volt gyárosok, csendőrök stb. az „isten, haza, király” jelszóval kárhoztatták örökös szolgaságra és jogfosztottságra a magyar népet, s a gyehenna tűzét helyezték kilátásba azok számára, akik lázadni merészeltek. S mivel népünk többsége valóságos, istenfélő, a Rákosi-féle „szocializmusból” kiábrándulva még inkább a misztikumok világába menekült, s ezzel akarva, nem akarva Mindszentyék kezére játszott. Ez teszi szükségessé, hogy népünk józan ítélőképességére apellálva elsősorban az ellenforradalmat leplezzük le és szigeteljük el éppen a belső béke és nyugalom megteremtése érdekében.

Ezzel — hangsúlyozzuk — egy pillanatig sem takargatjuk a rákosizmus bűneit. Tisztában vagyunk azzal, hogy azokat a tömegeket, akik éveken keresztül marsoltak hamis jelszavakra, nagyhangú frázisokra és katonás vezényszavakra, nem győzhetjük meg máról holnapra a biztos szocialista jövőt illetően. Tudjuk: tettek, intézkedések sorozatára van továbbra is szükség ahhoz, hogy népünk elrögzítet hitét és eltévedt javait visszaadhassuk. De vállaljuk a nehéz nagy munkát, vállaljuk a legne-

Az ünnepek után teljes erővel végzik a lakások céljaira átadott helyiségek alakítását

A szegedi városi tanács, az Építőipari Vállalat és a Tervező Iroda megbeszélést folytatott azért, hogy minél eredményesebben tudják végezni a lakosság céljaira átadott különböző helyiségek átalakítását. — megfelelő családi otthonokká. Az Építőipari Vállalat dolgozóinak halaszthatatlanul fontos feladatuknak tartják, hogy minden lehetőséget kihasználva teljes erővel folytathassák a helyiségek átalakítását. Ebben segít a Tervező Iroda. Az építőknek nem kell megvárni az átalakítás egész tervét, hanem

teljes terv nélkül is dolgozhatnak. Az úgynevezett művezetést a Tervező Iroda végzi. Ez azt jelenti, hogy az építkezésnél rendszeresen részt vesznek és a részleges tervet folyamatosan rendelkezésre bocsátják. A következő év tavaszára, a lehetőség szerint még a nyár előtt 189-el növelik a lakások számát Szegeden. A lakások kialakításához még a legodaadóbb intézkedések mellett is idő szükséges, márról holnapra nem lehetséges a helyiségek átformálása. Az ünnepek után teljes erő-

vel megindul az átalakítási munka. A Dózsa lakotthonban is lakásokat alakítanak ki, számszerint 74-et. A Dózsa lakotthonába már 26 arra igen rászoruló család költözött be. Az átalakítást azonban ennek ellenére is tudják végezni, még a tél folyamán. Nem is készülnek az építők. Az átalakításhoz szükséges különböző építési anyagokról gondoskodtak. A fentiek is mutatják, hogy az illetékesek a lehetőségekhez képest intézkednek az égető szegedi lakáshelyzet megoldásának előbbrejutásáért.

Világítási, közlekedési, szórakozási lehetőségek az ünnepek alatt Szegeden

Hol lehet enni, italt és süteményt vásárolni, „feketézni” és táncolni?

A Szegedi Szálló és Vendéglátóipari Vállalat dolgozó az ünnepek alatt sem pihenek. Dolgoznak, biztosítják számunkra a nyugodt, kellemes pihenést, és szórakozást. A vállalat cukrászai sok háziasszony munkáját végzik el. Tortát, krémet, miglont készítenek, ezenkívül nagy mennyiségű jellegzetes karácsonyi süteményt: mákos és diós — fehér mák helyettesíti a diót — beiglit készítenek. A féllitós beiglit ára: 16 forint 60 fillér. Az ünnepek alatt valamennyi étteremben izes étel-ek között lehet válogatni. Az éttermek, cukrászdák és italboltok nyitvatartási ideje a következő: Az éttermek december 24-én, hétfőn reggel 8 órától délután 3 óráig, december 25-én, kedden pedig reggel 8 órától délután 3 óráig, a cukrászdák délután 6 óráig, az italboltok 5 óráig

tartanak nyitva. December 26-án, szerdán, valamennyi üzlet reggel 8 órától este 7 óráig áll a közönség rendelkezésére. A részleges szesztilalom miatt az éttermekben nem szolgálnak fel italokat. A sötétegekben és az italboltokban azonban nyugodtan megvásárolhatjuk a jó hangulathoz szükséges szeszt. A vendéglátóipari sötétegekben és italboltokban prima pusztamegési fehér bort lehet kapni, ára: 13 forint. A palackozott kövidinka literenként 10 forint 80 fillérbe kerül. Aki a „tömény”-italt szereti, az a Vendéglátóipari Vállalat 1-es és 2-es italboltját (volt MEGA és Sándor) és a borkóstolót keresse fel, itt kap palackozott likőrfeleségeket. Az eszpresszók vendégeire is gondoltak a Szálló- és Vendéglátó Vállalatnál. Va-

lamennyi cukrászdában, presszóban korlátlan mennyiségű szimplát és duplát itathatnak a „feketézők”. És még egy kedvességről: december 25-én és 26-án délután a Tisza-éteremben zenés is lesz, és akinek kedve támad, táncolhat is!

Villamos-ésautóbusz közlekedés ideje és rendje

Aki villamoson, autóbuszon szeretne eljutni ismerőseihez, rokonaihoz Szegeden, az nyugodtan mehet. Akár reggel 6 órakor elindulhat ünnepet köszönteni. A villamosok, valamint a belterület és külterület között közlekedő autóbuszok mindhárom nap reggel 6-tól este 6-ig járnak. A Bajcsy-Zsilinszky utcai állomásról a Szeged környékre induló autóbuszok hétfőn a rendes köznapit menetet rend szerint közlekednek. Kedden, szerdán a vasárnapi menetrend érvényes. Aki Dócon, Forráskúton szeretne az (Folytatás a 3. oldalon)

mesebb értelemben vett népnevelés — ma még talán népszerűtlen — feladatát. Azt akarjuk, hogy népünk milliói teremtsenek végre függetlenséget, szabadságot, igazi és sajátosan magyar szocialista rendet, a Magyar Szocialista Munkáspárt pedig tisztán, becsületesen és hozzáértéssel segítsen ebben a közös, nemzeti törekvésben. Mindent kijavítani, mindenben a dolgozó tömegek érdekeit szem előtt tartani, — ezt írjuk fel nemzetiszínű és piros zászlóinkra nem mint frázist, hanem mint sürített programot. Nyugalom, rend és odaadó munka szükséges ahhoz, hogy békességről és biztonságról beszélhessünk minél előbb, vagyis végérvényesen visszaverjük az ellenforradalom támadását. Mert az ellenforradalom — ha ma már nem is fegyverrel — elkeveredetten támad tovább a politikában, az erkölcsi életben, az emberek gondolkodásában. S azért teheti ezt, mert a babona, a tudatlanság, a különböző előítéletek, a szolgálékiség, amit a tőkés rendszer tenyésztett és hagyott hátra, még mindig megtalálható a nép széles rétegeiben. De ha a dolgozó emberek műveltek, olvasottak és tájékozottak lesznek, ha nem lehet őket holmi dogmákkal az

orrunknál fogva vezetni, akkor már eleve kudarcra van ítélve minden ellenforradalmi provokáció épp úgy, mint bármilyen baloldali szektáns népellenes törekvés.

A Rákosi-rezsim eltörölte a karácsonyi ünnepek második napját, — mint ahogy más hagyományos magyar ünnepeket is elörölt. Az októberi megmozdulás egyik eredménye az is, hogy most valamennyien otthon lehetünk a fenyőillatú szobában, szülőink és gyermekeink meghitt körében. A kapitalista országokban most folyik az úri jötekkonykodás, mindenféle alamizsnákkal és segélyakciókkal törölgetik a munkanélküliek könnyeit és a felebaráti szeretetről, a humanizmusról mondanak szentimentális szónoklatokat. Rákosiék és az ellenforradalmárok lelken szárad, hogy a mi gazdag, szép házáinkban is sokan segítyre, gyámolításra szorulnak az idej karácsonyon és sok-sok édesanya romos lakásban, gyászba öltözötten siratja a harcokban elesett, vagy külföldre csábított gyermekeit. De rajtunk, dolgozó magyarok összefogásán múlik, hogy minél előbb elűzzük a gondot, a bánatot és már jövőre boldogabb, békésebb karácsonyunk legyen.